

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11Cpr/13/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717211238
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6717211238.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci žalobcu H. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX, XXX XX H., zastúpeného Advokátskou kanceláriou Ivan Syrový, s.r.o., Kadnárova 83, 831 06 Bratislava, IČO: 47 232 765, proti žalovanému Ústav na výkon trestu odňatia slobody, Sládkovičova 80, P.O.Box 109, Kráľová, 974 05 Banská Bystrica, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a o náhrade mzdy, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100% do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 07. 09. 2017 domáhal, aby súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 07. 07. 2017, ktorý vznikol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 30. 03. 1989 je neplatné a zároveň, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi mzdu v sume žalobcovho priemerného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov. Súd poukazuje na to, že čo sa týka priemernej mesačnej mzdy súd na pojednávaní konanom dňa 14. 10. 2020 pripustil rozšírenie návrhu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi hrubú mzdu v sume žalobcovho priemerného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov vo výške 2.296,22 EUR.

Návrh odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril dňa 30. 03. 1989 so zamestnávateľom t. č. Ústavom zboru nápravnej výchovy Slovenskej republiky Banská Bystrica pracovnú zmluvu. Proti žalobcovi bolo začaté priestupkové konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., kde žalobca v tomto konaní podal vysvetlenie dňa 05. 07. 2017. Žalovaný doručil žalobcovi dňa 07. 07. 2017 okamžité skončenie pracovného pomeru v zmysle § 68 ods. 1 písm. b) zákonníka práce. Žalobca pôsobil u žalovaného ako kuchár vyše 28 rokov. Okamžité skončenie pracovného pomeru považujú za účelové, lebo žalobca upozorňoval na nedostatky v činnosti príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže alebo civilných zamestnancov ako aj na iné pochybenia resp. porušenia právnych predpisov. Samotné generálne riaditeľstvo ZVJS priznalo, že kontrolovaním na pracovisku boli zistené nedostatky. Okamžité skončenie pracovného pomeru považujú za neplatné a to z dôvodov, že nie je dostatočne určité a zrozumiteľné, pričom súd poukazuje na to, že vzhľadom na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12CoPr/1/2019 (ďalej súd ho bude uvádzať len ako „zrušujúce uznesenie“), ktorým bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a ktorým je okresný súd v zmysle § 391 ods. 2 C. s. p. viazaný krajský súd podrobne poukázal, že okamžité skončenie pracovného pomeru je dostatočne určité a zrozumiteľné a preto z tohto dôvodu súd bližšie na dôvody, pre ktoré by malo byť toto neplatné nebude poukazovať.

Zároveň poukazuje na to, že žalobcovi boli vytkané porušenie pracovnej disciplíny v období od augusta roku 2015 do júna roku 2017 s tým, že sa má hrubo správať k odsúdeným ženám a to pani L. U., pani C.

U. a pani W. J. a voči svojej kolegyni pani H. E.. Podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce môže zamestnávateľ podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer v lehote dvoch mesiacov, keď sa o dôvodne na okamžité skončenie dozvedel najneskôr do jedného roka odo dňa kedy tento dôvod vznikol. Dôvody, ktoré vychádzali z obvinení zo strany odsúdených žien uvádzajú, že išlo o: a) nevhodné vyjadrenia, na ktoré sa sťažovali odsúdené, b) používanie vaní v rehabilitačnej časti počas pracovnej doby, c) venovanie čokolády resp. nanuku odsúdeným, d) dotyky voči odsúdeným so sexuálnym motívom.

Čo sa týka o poznámky a komentáre so sexuálnym obsahom voči odsúdeným ženám, v zázname ani v okamžitom skončení pracovného pomeru nebolo špecifikované kedy k nim malo dôjsť. Poukazuje na to, že žalovaný v okamžitom skončení pracovného pomeru poukazuje aj na také porušenia pracovnej disciplíny, pri ktorých už uplynula subjektívna aj objektívna lehota a to z dôvodu, aby tým postavil žalobcu do zlého svetla. Žalobca priznal, že popísaný spôsob komunikácie používal s kolegyňou - civilnou zamestnankyňou pani H. E. na odľahčenie atmosféry v kuchyni, uznal, že je prostoreký, ale kolegyňa sa na jeho vyjadrenia nesťažovala, naopak odpovedala mu v podobnom duchu a považovala to za normálne. Takisto poukázala na to, že si je nie vedomá toho, že by sa žalobca správal nevhodne voči odsúdeným.

Žalovaný v okamžitom skončení odkazuje aj na ustanovenie § 16 ods. 2 písm. e) Pracovného poriadku zamestnancov, podľa ktorého je zamestnanec povinný vyžiadať si súhlas vedúceho zamestnanca na vzdialenie sa z pracoviska v pracovnej dobe. Tento bod sa týka údajného incidentu s odsúdenou pani L. U. v auguste 2015. Súd na toto nebude prihliadať, nakoľko v tomto prípade už uplynula tak subjektívna ako aj objektívna doba na uplatnenie takéhoto dôvodu v zmysle Zákonníka práce.

Čo sa týka uvedenia v okamžitom skončení pracovného pomeru, že žalobca priznal, že dal pani U. čokoládu alebo nanuk poukazuje na to, že toto bolo jeho zvykom pri príležitosti narodením alebo mením kolegyň - civilných zamestnankýň ako aj odsúdeným, ktoré s ním pracovali v kuchyni. Na tom nevidí nič zlé, podobné pozornosti sú bežné v kolektívoch v práci.

Čo sa týka nevhodných dotykov alebo sexuálnych návrhov voči odsúdeným tieto žalobca popiera, pričom pripúšťa, že mohlo dôjsť k náhodným dotykom, nakoľko priestory kuchyne sú stiesnené a žalobca je obéznejšej postavy. Za takýchto podmienok by bolo skôr zvláštne, keby sa žiadnej z odsúdených nedotkol. Posledný skutok, ku ktorému malo dôjsť 30. 06. 2017 popiera. Rovnako popiera aj to, že by došlo k incidentu aký opisuje odsúdená pani U., ktorý sa mal stať v januári tohto roku (opäť v miestnosti na parafín). Zamestnávateľ na incident z januára 2017 síce poukazuje v okamžitom skončení, ale neuvádza odkiaľ a kedy sa zamestnávateľ o údajnom porušení dozvedel. pani U. síce vo svojej výpovedi mala uviesť, že ju žalobca obchytkáva 10 až 20x za zmenu, pričom však nevyplýva počas ktorých zmien sa tak malo stať. V zmysle tohto tento incident v kuchyni mala dosvedčiť aj odsúdená U.. Výpoveď U. považuje za účelovú a nedôveryhodnú z toho dôvodu, že táto odsúdená sa okrem iného vyjadrila, že žalobca požíval alkohol v pracovnej dobe. Tento dôvod však ani sám zamestnávateľ neuviedol ako porušenie pracovnej disciplíny žalobcom, nakoľko si bol vedomý, že u žalobcu požitie alkoholických nápojov v pracovnej dobe nezistil. Na väčšinu skutkov, ktoré zamestnávateľ uvádza v okamžitom skončení nemožno prihliadať, nakoľko uplynula subjektívna ako aj objektívna lehota podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce. Žalobca mal byť exemplárnym príkladom toho, ako žalovaný dbá na práva odsúdených v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a že prešetruje a rieši ich sťažnosti napríklad aj v priestupkovom konaní. Na základe týchto skutočností žiadajú, aby súd rozhodol tak ako je vyššie uvedené.

2. Okresný súd Zvolen rozsudkom 11Cpr/13/2017-235 zo dňa 11. 10. 2018 určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné a zároveň poukázal na tú skutočnosť, že o náhrade mzdy a trovách konania bude rozhodnuté v konečnom rozsudku vo veci samej. Predovšetkým z predmetného rozsudku súd zistil, že tento prihladol na námietky žalobcu o tom, že nebol v zmysle § 70 Zákonníka práce dôvod skončenia pracovného pomeru vymedzený tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom. Súd bližšie k tomuto nebude poukazovať a to predovšetkým z toho dôvodu, že krajský súd v zrušujúcom uznesení predovšetkým v bodoch 14, 17, 18, 19, 20 a 22 poukázal na to, že nemožno posudzovať okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 07. 07. 2017 žalobcu u žalovaného za nedostatočne určité a zrozumiteľné, nakoľko z jeho obsahu vyplývajú dôvody, pre ktoré sa žalovaný rozhodol okamžite skončiť pracovný pomer so žalobcom, spočívajúce v konaní žalobcu ako zamestnaného u žalovaného.

V bode 24 predovšetkým krajský súd uviedol, čo v ďalšom konaní bude úlohou okresného súdu a to za 1. posúdiť uplynutie prekluzívnych lehôt vo vzťahu k jednotlivým konaniam žalovaného, ktorých sa mal tento dopustiť, 2. ak prekluzívne lehoty budú zachované súd sa zameria na to, či sa ich žalobca dopustil alebo nie, 3. vyhodnotí či takéto konanie žalobcu vzhľadom na jeho osobu a pracovné zaradenie

je závažným porušením pracovnej disciplíny. Následne bude môcť súd určiť či došlo alebo nedošlo zo strany žalovaného k právoplatnému skončeniu pracovného pomeru. Vzhľadom na vyššie uvedené sa teda súd zameria na poukazovanie tých dôkazov, ktoré majú súvis s týmto konaním v zmysle usmernenia krajského súdu v zrušujúcom uznesení.

3. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalovaný dňa 03. 03. 1989 uzatvoril pracovnú zmluvu so žalovaným. Dňa 31. 01. 2013 bola uzatvorená Dohoda o zmene pracovných podmienok, kde sa zmenil druh práce s účinnosťou od 01. 02. 2013 - kuchár úseku proviantných činností Liečebno-rehabilitačného strediska ZVJS v Kováčovej a Otvoreného oddelenia so sídlom v LRS Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici - Kráľovej.

4. Súd zo Záznamu o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. zo dňa 05. 07. 2017 zistil, že osoba, ktorá vysvetlenie podávala bol žalobca, prítomný bol kpt. E.. D. E. a zapísal uvedené vysvetlenie P. Č.. Výpovede odsúdených, ktoré sú zadokumentované v priestupkovom spise, kde žalobca používal smerom k odsúdeným ženám poznámky a komentáre so sexuálnym obsahom ako - máš ju tam dole vyholenú, dám ti 20 a spraviš mi fajku, mám masť ruky pod' mi ho podržať, tieto žalobca nepoprel. Uviedol, že mohol sa takto vyjadriť ku kolegyni H. E., s ktorou takto srandoval, pričom nechápe prečo to odsúdené vzťahujú na seba.

Na otázku či niekedy sa takto vyjadroval aj k odsúdeniu W. J. odpovedal, že nie, nevie.

K incidentu s odsúdenou L. U., ku ktorému malo dôjsť niekedy v roku 2015, na toto súd nebude poukazovať, nakoľko toto nemôže byť dôvodom pre toto konanie, keďže uplynula prekluzívna lehota. Po oboznámení sa s výpoveďou U. Č., kde táto spomína požívanie alkoholu uviedol, že už roky nepije a čo sa týka výpovede, kde táto uviedla ako príklad otázku „Máš ju vyholenú“ a poznámku „Ako by ju klátil“ žalobca odpovedal, že on je už raz taký a hocičo trepane a nevylučuje, že použil aj takéto vyjadrenia, avšak dodal, že toto nebolo smerom k odsúdenej U., ale možno ku kolegyni E.j.

K výpovedi C. U., kde sa vyjadruje o tom, že sa tejto odsúdenej počas pracovnej doby dotýkal na častiach tela ako sú prsia, zadok, rozkrok a to vo frekvencii 10 až 20x za zmenu uviedol, že v žiadnom prípade sa týchto partií nedotýkal. Pripúšťa, že k dotykom dochádza, ale len v dôsledku jeho silnejšej postavy a najužšieho priestoru v kuchyni. Ako príklad uviedol pohyb v zúžených častiach, keď niečo nesie, vtedy použije bežný výrok „pustite ma s tým dieťaťom“, kde naráža na svoje brucho.

K časti výpovede, kde U. spomína incident, pri ktorom umývala riad a on ju chytil za prsia a čas incidentu bol U. uvedený ako 30. 06. 2017 okolo 09.00 h a v prítomnosti odsúdenej U. vyjadril sa, že toto je hlúposť, ak by takéto niečo urobil, tak by to určite neurobil pred svedkom.

Na výzvu, aby sa vyjadril k incidentu, ktorý sa mal stať v januári 2017 medzi ním a U.L., kde žalobca ju podľa jej výpovede prekvapil v priestore miestnosti na procedúru parafín a mal k nej pristúpiť zozadu, oslovil ju „moja“ načo sa mala ona postaviť a P. ju soteníím zvalil na jednu z postelí a s vyjadrením „moja pod' trtkat“ jej začal násilne rozťahovať kolená a prestať až potom ako ho koplá do nohy a vyzvala, aby prestal uviedol, že takéto niečo sa nestalo.

K časti výpovede odsúdenej G. B., ktorá uviedla, že žalobca pri žartovaní ju mohol niekedy ako aj niektorú z odsúdených capnúť po zadku uviedol, že toto sa mohlo stať a dodal, že mal v úmysle udržať dobrú náladu na pracovisku.

K vyjadreniu odsúdenej D. M., že sa jej žalobca v roku 2016 opýtal „či je vyholená“ žalobca uviedol, že je to možné a škoda, že si nedával pozor na hubu.

K situácii, kedy sa mal podľa výpovede odsúdenej M. chytať prs odsúdenej J. žalobca poprel, že by sa niečo také stalo.

K situácii z výpovede odsúdenej M., ktorá sa stala pred dvomi mesiacmi a mala pootvoriť dvere do izby kuchárov a zachytiť pána P. sediaceho s holými nohami na posteli, žalobca uviedol, že toto je pravda, a že sa jej opýtal prečo nešla dnu, pričom týmto nemyslel nič sexuálneho, ale mal na mysli iba to, že prítomnosť na izbe jej nemusela vadiť pri práci - upratovaní izby.

Na otázku či bol niekedy v minulosti riešený nadriadeným za požívanie alkoholu, či neslušné správanie voči iným osobám uvádzal, že áno dávnejšie bol pani vedúcou upozornený, aby odsúdené nenazýval inými menami a obmedzil vulgarity. Kedy bol napomenutý nevedel uviesť.

5. Súd z Okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b)

Zákonníka práce zistil, že týmto žalovaný dal žalobcovi okamžité skončenie pracovného pomeru dňa 07. 07. 2017, kde je uvedené, že dňa 07. 07. 2017 o 08.00 h uvedené bolo aj prerokované. Zo skončenia vyplýva, že okamžité skončenie pracovného pomeru je dané v zmysle § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce ako závažné porušenie pracovnej disciplíny, ktorého sa žalobca dopustil v období od augusta 2015

do júna roku 2017, kde sa opakovane hrubo správal voči odsúdeným ženám umiestneným na výkon trestu odňatia slobody a to konkrétne voči poškodenej odsúdenej L. U., odsúdenej C. U., odsúdenej W. J. a voči kolegyne H. E..

V Zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 05. 07. 2017 priznal,

- že používa na pracovisku vyjadrenia, na ktoré sa odsúdené ženy sťažovali ako: „máš ju tam dole vyholenú?“, „dám ti 20 a spravíš mi fajku“, „mám masťné ruky, pod' mi ho podržať“, „ako by som ťa klátil“, ale uvádza, že takto ste sa vyjadrovali iba na adresu kolegyne civilnej zamestnankyne - kuchárky H. E..
 - k ďalším porušeniam pracovnej disciplíny sa priznáva, že počas pracovnej doby ste chodievali do rehabilitačnej časti okúpať sa do niektorej z vaní
 - taktiež priznáva, že ste dal odsúdenej U. čokoládu, nanuk,
 - tvrdenie odsúdenej U., že sa jej máte 10 až 20 x za pracovnú zmenu dotýkať pŕs, zadku a rozkroku odmietate, pripustili ste však, že k dotykcom dochádza, ale iba v súvislosti so stiesnenými priestormi v kuchyni, keď si uvoľňujete cestu pre pohyb.
 - tak ako je to v tej výpovedi odmietate účasť na incidente 30. 06. 2017 okolo 09.00 h, keď ste mal chytiť zozadu odsúdenú U. v oblasti jej pŕs, hoci to dosvedčila i odsúdená U.
 - skutok z výpovede odsúdenej U., ktorú ste v januári 2017 prekvapili v priestore miestnosti procedúry parafín, zvalili na posteľ, adresovali jej výzvu: „moja pod' trkať“, násilím ste jej rozťahovali kolená a upustili od konania až po jej obrannom kope a výzve, aby ste prestali sa podľa vášho vyjadrenia nestal
 - k časti výpovede odsúdenej G. B., ktorá uvádzala, že občas capnete nejakú odsúdenú po zadku ste sa vyjadrili, že niečo také sa mohlo stať a dodali ste, že tak konáte s úmyslom udržať dobrú náladu na pracovisku
 - takisto pripúšťate, že odsúdenej M. niekedy v roku 2016 ste sa opýtal „či je vyholená“
- „Vaše konanie je v rozpore s Pracovným poriadkom zamestnancov Zboru väzenskej a justičnej stráže, s ktorým ste sa riadne oboznámili 02. 09. 2013 konkrétne s § 16 ods. 2 písm. e), kde sa uvádza, že je treba vyžiadať si súhlas vedúceho zamestnanca na vzdialenie sa z pracoviska v pracovnej dobe, písm. m) kde je uvedené, že treba dodržiavať pri styku s obvineným alebo odsúdeným zásady upravené osobitnými predpismi, písm. r) zamestnanec je povinný dodržiavať pravidlá zdvorilosti zaužívané v bežnom spoločenskom styku a nevykonávať činnosť, ktorou by sa významnou mierou znižovala jeho dôstojnosť vo vzťahu k vykonávanej práci alebo aby sa ohrozovala jeho nestrannosť. Podľa § 18 ods. 4 písm. e) pracovného poriadku za závažné porušenie pracovnej disciplíny, pre ktoré môže zamestnávateľ okamžite skončiť pracovný pomer so zamestnancom sa považuje najmä: preukázané úmyselné porušenie povinnosti podľa § 16 ods. 2. Zamestnávateľ posúdil vyššie uvedené skutky ako opakované a pokračujúce závažné porušenie pracovnej disciplíny a preto s Vami okamžite končíme pracovný pomer“.

6. Súd z vyjadrenia Generálneho riaditeľstva zboru väzenskej a justičnej stráže zo dňa

11. 08. 2017 označeného ako „Vec: Žiadosť o očistenie mena - odpoveď“ zistil, že vo svojej žiadosti sa žalobca vyjadruje k jednotlivým bodom okamžitého skončenia pracovného pomeru a v ďalšej časti poukazuje na neriešenie iných oveľa závažnejších skutkov.

„Vo svojej žiadosti sám uvádza, že v práci občas povedal nejaké slová, zrejme skutočnosti, ktoré boli zistené šetrením. Priznáva aj ďalšie skutočnosti, ktoré boli dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru aj keď ich zľahčuje napr. tvrdením, že keďže je obéznejšej postavy tak sa nepatrne a nechtiac niekoho pri pohybe v stiesnenejších priestoroch dotkol. Takéto konanie nie je zlučiteľné s výkonom práce v Zbore väzenskej a justičnej stráže bez ohľadu na to, či uvedené konanie smeruje k odsúdeným alebo kolegyniam, civilným zamestnankyniam. Je potrebné uviesť, že práca zamestnanca, ktorý pri plnení úloh prichádza do pracovného styku s odsúdenými je oproti práci na porovnateľnej pozícii náročnejšia po psychickej stránke o to, že si zamestnanec musí dávať väčší pozor na svoje správanie a vyjadrovanie sa. Žiaľ, možno dlhoročným pôsobením v tomto pracovnom prostredí sa Vaše správanie a vyjadrenia adresované odsúdenými i spolupracovníčkam na pracovisku dostali na úroveň, ktorá nie je dovolená a ktorú nie je možné tolerovať.“

K problematike, ktorú ste popísali ako oveľa závažnejšie skutky, problémy a porušenia, ktoré doteraz nemali žiadnu dohru Vám oznamujeme, že v poslednom čase bolo vykonaných niekoľko kontrol zameraných práve na tie oblasti, v ktorých ste mali poznatky. Nakoľko pri tomto boli zistené určité nedostatky, tak v súčasnej dobe sa prijímajú a zavádzajú do praxe určité opatrenia na ich odstránenie.“

7. Súd z Prehlásenia H. E. zo dňa 03. 09. 2017 zistil, že táto pracuje ako

kuchárka, pričom so žalobcom sa pozná približne 11 rokov a počas tejto doby sa rozprávali o mnohých veciach a nezriedka sa vyskytli i vzájomné priateľské prekárania. Takéto prekárania (aj s erotickým

nádychom) nevnímala ako niečo nepríjemné, ponížujúce alebo nežiaduce s úmyslom poškodiť jej alebo ponížiť ľudskú dôstojnosť. Jednalo sa o bežný spôsob komunikácie medzi nimi. Taktiež nemá znalosť o tom, aby žalobca na pracovisku, pokiaľ tam pracoval fyzicky obťažoval odsúdené ženy alebo iné pracovníčky, dotýkal sa ich na rôznych častiach tela alebo im dával rôzne iné napr. erotické návrhy.

8. Súd z Priestupkového spisu, kde je ako páchatel' označený žalobca a priestupok je uvedený: proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 28. 06. 2017 súd zistil, že zo záznamu o vyjadrení odsúdenej L. U. bolo zistené okrem iných skutočností, že oznamovateľka uviedla, že incident sa mal odohrať v polovici augusta 2015.

Od 25. 01. 2017 je zaradená ako pomocná sila v kuchyni a od tohto času s pánom P. prichádza pravidelne do kontaktu. Stretnutia sú sprevádzané často dvojzmyselnými poznámkami zo strany pána P., ako napr. „máš ju vyholenú?“, keď oznamovateľka je napr. v predkolení práci tak pán P. poznamenáva v akej polohe a ako by ju asi klátil a podobne. Týkajú sa najmä intímnych záležitostí a partií. Tieto skutočnosti by mohla potvrdiť odsúdená U., ku ktorej takéto poznámky P. takisto smeruje. Rovnako aj kuchárka civilná zamestnankyňa pani E.. Čo sa týka presného dátumu, oznamovateľka uviedla, že tieto nekonkretizuje a že ak to nie je každý deň, tak určite každý druhý. Pán P. často vyhľadáva jej prítomnosť a využíva tieto situácie na dotyky, potľapkávanie a podobne. Tieto dotyky smerujú najmä na intímne partie ženského tela, prsia, zadok, rozkrok. Takéto dotyky nepovažuje za výsledok náhody, ale sú cielené úmyselné. V období apríl - máj kedy sa vyšetrovali príslušníkmi z Kráľovej iné veci došlo k zmene v správaní pána P.. Odvtedy prestal v práci popíjať a bol istý čas zaskočený, ale po istom čase, kedy sa voči jeho osobe nič nedialo sa jeho správanie vrátilo do starých koľají. Na otázku kto by mohol takéto správanie sa P. potvrdiť, uviedla J., B., U.. Pri otázke či sa niekedy ohradila voči takémuto správaniu uviedla, že viackrát a takéto rozhovory sa odohrávali medzi štyrmi očami. Po takomto upozornení bol pán P. zjavne vyplašený a pýtal sa či niekomu to povedala. Uviedla, že sa cíti ponížená, je jej to nepríjemné, je znechutená a takéto správanie ju uráža.

Z pohovoru pani U. vykonaného 15. 06. 2017, ktorého sa zúčastnil aj pplk. Ing. D. U. a pplk. H.. H. P. súd zistil, že v lete roku 2015 mal nevhodné správanie voči nej pán R. a zároveň poukázala na to, že takto nevhodne sa správal ku nej aj párkrát pán P., čo sa udialo necelý týždeň po tejto udalosti. K tomuto súd nebude bližšie uvádzať, nakoľko už ide o prekluzívnu lehotu viac ako jeden rok. Zároveň uviedla, že od 25. 01. 2017 bola zaradená v kuchyni a odvtedy sa pán P. opakovane pokúšal jej dotýkať, vyhľadával situácie, keď sa môže obtierať, cápať ju po zadku a podobne. Horšie to je, keď má vypité, vtedy má často dvojzmyselné poznámky. V máji tohto roku, ale aj v poslednej dobe sú opatrní čo sa týka správania.

Z pohovoru zo dňa 30. 06. 2017 s odsúdenou C. U. súd zistil, že v júli 2016 bola zaradená do kuchyne ako pomocná sila. K osobe P. uviedla, že tento pracuje v zmenách, kedy sa strieda tzv. krátky a dlhý týždeň, pričom v prípade, že sa pracuje na spoločnej zmene s pánom P. tak to znamená, že počas 12 hodín ju P. 10 až 20x za zmenu obchytáva, dotýka sa jej a vyhľadáva príležitosť na kontakt. Vysvetľuje to tak, že v prípade, že sa objaví v jej blízkosti tak sa jej dotýka aj v intímnych partiách tela ako sú prsia, zadok, rozkrok. Okrem dotykov pán P. často používa nemiestne poznámky typu „si vyholená, tak sa nechaj zarásť“, dám ti 20 urobíš mi fajku“ a podobne sexuálne ladené poznámky. Podľa jej výpovede k poslednému takémuto prejavu došlo zhruba pol hodinu pred začatím tohto výsluchu. Pán P. ku nej v kuchyni pristúpil zozadu a oboma rukami ju chytil za prsia. Uvedenú situáciu nijako slovne nekomentoval. Svedkom incidentu bola odsúdená L. U., ktorá v tom čase umývala riad a ona riad utierala. Pri týchto situáciách nedošlo k fyzickému zraneniu, ale každá takéto situácia spôsobuje vypovedajúcim psychickú traumu. Teda takéto dotyky sú nepríjemné. Ďalšia nepríjemná situácia sa stala v januári v roku 2017, keď bola pracovne zaradená ako upratovačka, kedy okolo 14.00 h poobede upratovala miestnosť, kde sa vykonávali procedúry s parafínom. Nevšimla si, že do miestnosti vstúpil pán P., pretože čupela a bola otočená ku dverám chrbtom. Zaznamenala jeho príchod až po tom ako ju oslovil „moja“ alebo tak nejako. Vypovedajúca sa na to postavila, P. ju sotil do pliec a ona spadla na strednú posteľ. Kartík sa nad ležiacu postavu naklonil a vyslovil niečo ako „moja, poď trkať...“. Ona pokrčila nohy, ruky dala pred seba, on ju chytil za nohy v oblasti kolien a snažil sa ich roztrahať. Podarilo sa jej uvoľniť jednu nohu a tou ho kopla niekde do oblasti stehna a dôrazne povedala, aby prestal. Z jeho dychu bolo cítiť alkohol. Oštal zaskočený.

Súd z vyjadrenia odsúdenej W. J. zistil, že vo februári 2017 bola ustanovená do funkcie vedúcej pracovnej skupiny odsúdených. Po komunikácii s odsúdenými C. U. a L. U. zaznamenala opakované sťažnosti na správanie sa pána P. s tým, že ich obťažoval dotykmi na intímnych častiach tela a aj sexuálne ladenými poznámkami. Na otázku či bola osobne konfrontovaná s neprístojným správaním niektorého člena personálu uviedla, že niekoľkokrát k jej osobe mal pán P. poznámku „poď mi ho podržať, mám mastné ruky“. Z kontextu situácie vyplynulo, že pán P. sa zmieňuje o pohlavnom úde,

pretože nasvedčovalo tomu jeho držanie tela aj fakt, že natláčal pani J.Ö. smerom ku dverám pánskej toalety. Viackrát upozornila pána P., aby sa takto nesprával, lebo ju to uráža. S odstupom času vedela vypovedajúca uviesť iba mená niektorých odsúdených ako M., R., ktoré odmietli upratovať izby kuchárov v čase, kedy tam bol ubytovaný pán P.. Z toho dôvodu sa izba upratovala nie večer, ale až ráno.

Zo záznamu o podaní vysvetlenia odsúdenej G. B. súd zistil, že táto sa nestretla s nejakým neprístojným správaním člena personálu a ani nikoho nepočula od spoluodsúdených, že by takéto správanie mal. Pripustila, že sa mohlo stať, že pán P. pri žartovaní počas práce mohol niekedy niektorú z odsúdených capnúť po zadku. Žiadna z týchto odsúdených voči takémuto niečomu sa neohradzovala a nesťažovala sa. Pán P. pôsobí ako veselý človek, často si pletie mená odsúdených a oslovuje ich inými menami z postáv seriálov. Ju niekoľkokrát oslovil a tykal jej, voči čomu sa ohradila, ale osobne toto nevníma ako urážajúce alebo neprístojné správanie.

Súd z podania vysvetlenia D. M. zistil, že od novembra 2016 bola zaradená do kuchyne. Počas zaradenia bola osobne oslovená pánom P. s otázkou či je tam dole vyholená. Týmto bola nepríjemne prekvapená a červenala sa. Spoluodsúdená S. C. jej poradila, aby na otázku odpovedala, že tam nemá ani chl p a bude mať od neho pokoj. Ohradila sa voči správaniu pána P. a vyzvala ho, aby s ňou už takto nekomunikoval. Bola svedkom toho, ako sa pán P. pýtal odsúdených C. U., S. C. a E. R. či sú tam dole vyholené. Tieto odsúdené zistili, že ak povedia, že nemajú dole ani chl p budú mať od neho pokoj. V roku 2016 bola svedkom toho, ako pán P. prišiel zozadu ku kľáčickej odsúdenej H. J. a túto objal jednou rukou v oblasti prs. Táto sa ohradila s tým, aby prestal, načo on ju pustil a pokračoval v práci. Taktiež, keď nastúpila na úsek upratovania bola upozornená Kristínou R., aby nechodila upratovať kuchársku izbu, keď tam budú kuchári. Keďže v kuchárskej izbe prespával iba pán P. uviedla, že tam teda upratovať v tom čase nechodila. Uviedla, že mala obavu chodiť upratovať izbu kuchárov v čase, kedy tam prespával pán P. z dôvodu, že poznala jeho správanie z času zaradenia v kuchyni. Chcela sa vyhnúť nepríjemným otázkam a jeho nemiestnemu vtípkovaniu. Asi pred dvoma mesiacmi došlo k situácii kedy mala v pláne ráno upratať izbu kuchárov. Od U. vedela, že tam v noci prespal pán P., ale domnievala sa, že ráno už bude v kuchyni. Po zaklopaní a v dôsledku toho, že jej nikto neodpovedal opatrne potvorila dvere a všimla si iba holé nohy pána Kl., ktorý sedel na posteli. Preto zatvorila dvere a čakala neďaleko izby kuchárov. Po tom ako vyšiel pán P. z izby zaujímal sa prečo nevošla do izby, na čo mu táto odpovedala, že nebol oblečený. Tento je odvetil: „Esmeralda mala si vojsť“. M. spomenula, že ju nazýval pán P. Esmeralda 2 a E. R. Esmeralda 1.

Súd z vyjadrenia o podaní vysvetlenia E.. O.. P. R. zistil, že koncom mája 2017 poučila podriadených o obsahu etického kódexu príslušníka a zamestnanca ZVJS. Personál bol opätovne poučovaný o zásadách styku s odsúdenými, pri ktorom bola zdôraznená požiadavka na spoločensky prijateľné oslovovanie odsúdených a neprípustnosť familiárneho prístupu pri komunikácii. Na vyjadrenie pána P., že už dávnejšie mu boli E.. R. vytykané vulgarizmy a používanie iných mien pri styku s odsúdenými, táto zopakovala, že nemala takéto informácie a teda nič podobné individuálne s pánom P. neriešila čo by vplývalo z nejakého konkrétneho podnetu. Dodala, že z titulu svojej funkcie opakovane poučala personál a vyžadovala od podriadených dodržiavanie zásad spoločenského styku.

Súd z podania vysvetlenia zo dňa 05. 07. 2017 H. E. zistil, že vo veci skutočností uvádzaných vo výpovediach odsúdených žien ona nikdy nebola toho svedkom, že by sa pán P. dotýkal odsúdených žien neprístojným spôsobom. Pripúšťa objatia spoločensky prijateľným spôsobom, ktoré adresuje pán P.k v kuchyni vypovedajúcej. Počas pracovného zaradenia ona nikdy u žiadneho člena personálu nezaznamenala správanie, ktoré by prekračovalo rámec slušnosti.

9. Súd z listiny - Oboznámenie zamestnanca s vydaným pracovným poriadkom

zamestnancov Ústavu na výkon trestu odňatia slobody zistil, že žalobca sa dňa 02. 09. 2013 oboznámil v súlade s § 84 ods. 4 Zákonníka práce s Pracovným poriadkom zamestnancov.

10. Súd z Pracovného poriadku zamestnancov Zboru väzenskej a justičnej stráže č.

ÚVTOS-56/14-2013 zistil, že podľa § 16 ods. 2 písm. e) je zamestnanec povinný vyžiadať si súhlas vedúceho zamestnanca na vzdialenie sa z pracoviska v pracovnej dobe, písm. m) dodržiavať pri styku s obvineným alebo odsúdeným zásady upravené osobitnými predpismi - 46 a podľa písm. r) dodržiavať pravidlá zdvorilosti zaužívané v bežnom spoločenskom styku a nevykonávať činnosť, ktorou by sa významnou mierou znižovala jeho dôstojnosť vo vzťahu k vykonávanej funkcii alebo by sa ohrozovala nestrannosť.

Podľa § 18 ods. 4 písm. e) za závažné porušenie pracovnej disciplíny, pre ktoré môže zamestnávateľ okamžite skončiť pracovný pomer so zamestnancom sa považuje najmä preukázané úmyselné porušenie povinností v zmysle § 16 ods. 2.

11. Súd zo Záznamu z pohovoru vykonaného so žalobcom dňa 16. 06 2017 okrem iného zistil, že na otázku, že z radov niektorých odsúdených žien sú informácie, že ste mali niektoré capnúť po zadku alebo inak obťažovať, či je toto pravda žalobca uviedol: „v rámci srandy sa kadečo povie. Robím s tými ženami každý deň, možno sa to niekedy stalo, že som niektorú z nich capol po zadku, to neviem určite. Ak sa to stalo bolo to neúmyselné“.

12. Súd z písomne svedeckej výpovede Evy Huličiarovej doručenej súdu dňa 02. 08. 2018 zistil, že výkon trestu vykonávala od 08. 07. 2014 do 03. 08. 2017, pričom smerom k jej osobe správania sa H. P., ktorý ju obťažoval prípadne sa jej dotýkal na intímnych miestach došlo v druhej polovici augusta 2015 a k ďalšiemu takémuto správaniu dochádzalo v čase, počas ktorého bola zradená ako pomocná sila v kuchyni t. j. od januára do júna 2017. Na otázku či sa pán P. k jej osobe vyjadroval urážlivo a ponižujúco uviedla, že áno a jeho správanie jej bolo nepríjemné a bola z neho znechutená. K takémuto správaniu dochádzalo aj v období od 08. 07. 2016. Pred júnom 2017 sa nikdy nesťažovala na správanie pána P.. Nevedela som daný skutok preukázať a tiež mala obavy, aby sa to neobrátilo proti nej. Ako ženu ju to ponižovalo a urážalo, bola z toho znechutená, vystrašená. Na iného zamestnanca sa sťažovala pred júnom 2017 na pána D. R.. Sťažovala sa brigadirke odsúdených O. F., následne na jej podnet bola vec nahlásená pánovi M..

13. Súd z predloženej svedeckej výpovede zo dňa 09. 08. 2018 G. B. zistil, že táto uviedla, že vykonávala trest do 08. 02. 2018, pričom pán P. sa ku nej správal slušne, neobťažoval ju a nedotýkal sa jej na intímnych miestach. Nevyjadroval sa k jej osobe, že by sa cítila ponížená. Musela spolupracovať so stravovateľmi aj s kuchármi. Ak sa vyskytli nejaké konflikty vždy ich vyriešili. Pán P. ju nikdy nevyzýval k sexuálnemu styku. Po 08. 07. 2016 nezistila žiadne nesprávne alebo neslušné správanie sa žalobcu. Pred júnom 2017 a ani po ňom sa nesťažovala na žalobcu, nemala dôvod sa sťažovať.

14. Súd zo Zápisnice o vykonaní výsluchu D. M. zistil, že vo výkone trestu bola od 06. 07. 2016 a bola zaradená na pracovisko do kuchyne ako pomocná sila. Pán P. jej dvakrát niečo povedal čo sa jej nepáčilo, no v žiadnom prípade nešlo o obťažovanie. Nikdy sa jej nedotýkal. Počas sezóny, ešte v roku 2016, teda to muselo byť najneskôr do mesiaca september sa jej raz spýtal či sa holí, pričom ona pozrela na odsúdenú R., lebo sa hanbila a ona mu povedala, že povedz mu, že sa holiš. Ja som sa hanbila, nič som nepovedala, odpovedala za mňa pani R. a nikdy viac k takýmto otázkam už nedošlo.

Na otázku, aby uviedla či sa niekedy k jej osobe vyjadroval takým spôsobom pán P., že jej to bolo nepríjemné, alebo ju to urážalo uviedla, že jedenkrát sa vyjadril tak, že sa cítila ponížená, ale nie ako odsúdená, ale ako žena, rómka, pretože raz došlo k takej situácii, že v čase, keď bývali rehabilitácie na sále sa podávalo jedlo. Raz jej povedal, že ona tam nemá ísť, lebo sú tam sami príslušníci a mohli by ma zbalit'. Stalo sa to jedinýkrát, pravdepodobne ešte v roku 2016 v jesenných mesiacoch, od septembra, lebo odvtedy začínajú rehabilitácie. Bolo mi to nepríjemné, cítila som sa ponížená. Pán P. ju nikdy v živote nevyzval k žiadnemu intímnemu alebo sexuálnemu styku. Nikdy sa na pána P. nesťažovala, nehovorila o tom ani s pedagógom ani vedúcej.

15. Súd zo Zápisnice z výsluchu svedkyne L. U. zo dňa 12. 02. 2020 zistil, že na správanie žalobcu sa sťažovala, ale nepamätá si či to bolo v tom období. Sťažovala sa pánovi M., ktorý bol prevádzkar. Zo strany ústavu neboli prijaté nijaké opatrenia na nápravu. Keď to bolo nahlásené pánovi M.i, tak to riešené nebolo. Bolo to riešené až keď sa riešili aj iné veci, boli tam vtedy z Generálneho riaditeľstva justičnej stráže. Až keď sa riešili iné veci spolu odsúdená C. U. to aj za mňa ohlásila. Bolo prijaté riešenie, že sa obmedzil kontakt odsúdených so zamestnancami, bol obmedzený pohyb v niektorých priestoroch, kde ku kontaktu odsúdených so zamestnancami mohlo dôjsť. Na pána R. sa sťažovala, keď bol ešte zamestnanec. Na otázku č. 6 sa jej už v takejto dobe ťažko k tomuto vyjadruje. Človek vníma tieto veci ináč. Časové obdobie, kedy malo dôjsť zo strany pána P. k obťažovaniu došlo aj od januára 2017, kedy bola zaradená v kuchyni. Stávalo sa, že mal dvojsmyselné narážky alebo poznámky so sexuálnym podtónom, keď bola zaradená v kuchyni tak sa pohyboval takým spôsobom, aby sa o človeka nejakým spôsobom obtrel, teda aj o mňa. Cítila som sa ponížená, urážalo ma to. K takémuto správaniu dochádzalo v období aj po 08. 07. 2016, bolo to v roku 2017, keď bola zaradená do kuchyne. Z poznámok som mala pocit, že ma vyzýva k sexuálnemu styku, konkrétne tie jeho narážky neviem už úplne presne uviesť. Situácia skončila tým, že pán P. bol prepustený z pracovného pomeru.

Na otázku či ju pán P. oslovoval aj spôsobom či ju má vyholení a to aj v čase od 28. 06. 2017 až do ukončenia výkonu trestu, svedkyňa uviedla, že áno. Na otázku ako často dochádzalo k takémuto vyjadreniu od siedmeho mesiaca roku 2016 svedkyňa uviedla, že keď bola zaradená do kuchyne a on pracoval tak bola denne takáto poznámka.

16. Súd z výsluchu svedkyne C. U. zo dňa 05. 02. 2020 zistil, že v Ústave na výkon trestu bola od roku 2015 do roku 2017, pána P. pozná ako zamestnanca. Na otázku či sa niekedy sťažovala v dobe od 07. 07. 2016 do 07. 07. 2017 na jeho správanie uviedla, že priamo nadriadenému nie, sťažovala sa preventívno-bezpečnostnej službe útvaru. Na otázku či zo strany žalovaného boli prijaté opatrenia na nápravu uviedla, že pán P. bol prepustený alebo odišiel z pracoviska. Na otázku či sa niekedy sťažovala na iných zamestnancov uviedla, že nie, iba na pána P.. Pozná ho ako nadriadeného z kuchyne, kde pracovala, pričom boli tu stále sexuálne narážky na odsúdené, na viaceré odsúdené. Na otázku kedy malo dôjsť zo strany pána P. k sexuálnym narážkam uviedla, že nevie povedať v akom časovom období to bolo, stalo sa to počas jej výkonu trestu. Na otvorenom oddelení bola počas celého výkonu trestu. Na otázku či sa z vyjadrení pána P. cítila ponížená a či jej to bolo nepríjemné uviedla, že človek sa necíti dobre. Správanie pána P., ale aj iných bolo také, že čo sme my, sme len odsúdené. Odsúdený má byť ticho a vykonávať svoju prácu. Na otázku, keďže si s odstupom času presne nepamätá kedy dochádzalo k takémuto správaniu pána P., či počas celého výkonu v Kováčovej, svedkyňa uviedla, že sexuálne narážky boli nonstop, keď pracovala v kuchyni aj keď pracovala ako upratovačka. Akonáhle sa s ním stretla hneď to išlo. Na otázku či sa správal takýmto spôsobom aj od 07. 07. 2016 uviedla, že áno. Na otázku či ju vyzval k sexuálnemu styku a ak áno, kedy a akým spôsobom uviedla, že keď pracovala ako upratovačka, striedali sa, raz pracovala v kuchyni a raz ako upratovačka. Mala vtedy na starosti časť, kde boli rehabilitácie. Tam pán P. prišiel a tam sa to všetko stalo. Ja som upratovala miestnosť, on prišiel, chytil ma, hodil ma na takú posteľ čo tam bola, ťahal mi nohy od seba. Ja som ho kopla kolenom a on potom ostal zaskočený. Na otázku, že v zázname o podaní vysvetlenia v priestupkovom spise uviedla, že k takémuto konaniu malo dôjsť pred začiatkom výsluchu 30. 06. 2017 či sa stotožňuje s touto výpoveďou uviedla, že áno.

17. Súd z ústnych vyjadrení žalobcu zistil, že skutočnosti uvádzané L. U., že mal s ňou niečo dočinenia v januári 2017 toto nie je pravda, lebo on na rehabilitáciách ani nebol, pričom na tieto chodil od marca 2017. V januári teda na rehabilitáciách nebol. Taktiež sa žiadnej zo žien nedotýkal na intímnych miestach, pričom je možné, že niečo povedal, tak ako je to napísané v spise. Tie ženy boli prepustené asi dva mesiace po tom ako oni toto povedali. Potom sa mu ospravedlnili za to, že to museli povedať. Teraz im je už ťažko sa k tomuto vyjadrovať, keď je to jeden alebo dva roky potom. Taktiež uviedol, že mohol sa niekto z žien dotknúť, ale len tak ako sa to už uvádzalo, že nakoľko on je obézny a keď potreboval niekde prejsť. Mohlo sa stať, že sa pohádal aj s vedúcou, avšak ako už uviedol predtým má veľkú hubu a povie čo si myslí. Na otázku či upozorňoval na nedostatky v práci uviedol, že písomne nie, vravel to priateľsky a neriešili sa tam žiadne veci. S odsúdenými ženami musel vychádzať, lebo tie ženy, naozaj ako bolo uvedené, že majú takú traumu, ja som dakedy musel rozhodovať tam aj za príslušníkov, čo sme mali šéfa tento im nedokázal povedať a on musel s týmito ženami výjsť. Musel byť psycholog aj pedagóg a toto sa mu všetko vrátilo. Má čisté svedomie.

18. Súd z písomných a ústnych vyjadrení právneho zástupcu žalobcu zistil, že žalobca obdržal za svoju prácu aj čestnú medailu zboru v roku 2013 a tiež ďakovné listy od riaditeľa ústavu v roku 2014. Čo sa týka upozorňovania na nedostatky v činnosti príslušníkov ZVJS alebo civilných zamestnancov žalobca nedával podnety písomne, ale iba ústnou formou na toto upozorňoval. Čo sa týka opustenia pracoviska žalobcom za účelom rehabilitácie, žalobca tvrdí, že mal súhlas svojho nadriadeného, hoci len ústny, takýto postup bol dovtedy zaužívaný. V rámci ústnych vyjadrení poukázal na to, že nie je zrejmé prečo ústav, pokiaľ sa domnieval, že žalobca porušil pracovnú disciplínu ho najprv písomne neupozornil na takéto porušenie. Pracovný poriadok upravuje možnosť výpovede pre preukázané porušenie povinnosti podľa § 16 ods. 2, pričom v odseku 4 sa ako dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru vyžaduje preukázané úmyselné porušovanie povinností podľa § 16 ods. 2. Majú za to, že ani porušenie povinnosti žalobcom nebolo preukázané, pričom v priestupkovom spise boli vykonané výsluchy viacerých odsúdených ako aj kolegov žalobcov. Pokiaľ ústav odkazuje na to, že žalobca používal vane v rehabilitačnej časti tu sa nerozlišuje medzi preukázaným opakovaným neospravedlneným, buď neskorým príchodom alebo predčasným odchodom z pracoviska. Zamestnávateľ nepreukázal ani neospravedlnenú neprítomnosť žalobcu na pracovisku. Taktiež poukázal na to, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neurčité, nezrozumiteľné a nie

je jasné kedy k nemu malo dôjsť, pričom súd k tomuto sa už bližšie nebude vyjadrovať z dôvodov uvedených v uznesení krajského súdu, ktorým bol rozsudok okresného súdu zrušený. Zamestnávateľ sa odvoláva jednak na skutky, pri ktorých už uplynula subjektívna a objektívna lehota podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce. Výpoveď pani D. M., o ktorej sa žalobca niekoľkokrát vyjadril spôsobom, ktorý sa jej nepáčil, majú za to, že tieto vyjadrenia neboli natoľko závažné, aby na nich mohlo byť založené okamžité skončenie pracovného pomeru. Táto však uviedla aj to, že žalobca sa jej nedotýkal nepatričným spôsobom. K výpovedi pani G. B. uvádzajú, že táto sa skôr vyjadrila neutrálne až pozitívne, že žiadne sťažnosti voči žalobcovi nemala. Pokiaľ ide o pani U., z jej výpovedi jasne vyplýva, že sa sťažovala nielen na žalobcu, ale aj na ďalšieho zamestnanca a že mala negatívne skúsenosti. Jej sťažnosť bola najprv oficiálna, ale aj interná, o tomto nemal vedomosť, že by bola riešená v priestupkovom konaní, alebo predpokladal, že ide o pána R..

Čo sa týka lehôt a ich posúdenia v rámci jednotlivých skutkov poukázal na to, že v okamžitom skončení pracovného pomeru sa uvádza aj dosvedčenie výpovedi odsúdenou U.. Pani U. v priestupkovom spise bola vypočutá 28. 06. a 15. 06. 2017, pričom sa nijakým spôsobom nevyjadrovala o incidente zo dňa 30. 06. 2017. Incident z januára 2017, k tomuto sa už žalobca vyjadril v predchádzajúcom konaní, že toto sa nestalo a že v tom čase ani nepotreboval rehabilitáciu z čoho vyplýva, že ani nechodieval do tých častí. Taktiež považujú za nepreukázateľný, pokiaľ ide o bod 8, čiže slovné vyjadrenia na adresu pani M., tieto nepovažujú za natoľko závažné, aby mohli založiť okamžité skončenie pracovného pomeru. Podľa nich samotné slovné vyjadrenia žalobcu nezakladajú porušenie pracovnej disciplíny a nie sú takým závažným porušením, aby mohol zamestnávateľ pristúpiť k okamžitému skončeniu pracovného pomeru. Také skutky, ktoré sú popísané v okamžitom skončení pracovného pomeru, ako napr. darovanie čokolády alebo nanuku odsúdeným pri príležitostiach sviatkov sú na pracovisku bežnou vecou a nezakladajú dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru. Čo sa týka najzávažnejších porušení pracovnej disciplíny, teda v tomto prípade k určitým dotykom medzi žalobcom a odsúdenými, k týmto došlo výlučne náhodou ako bolo popísané, že v priestoroch kuchyne sú stiesnené pomery a teda žalobca sa nemohol vyhnúť a to niektorým druhom dotykov. Taktiež žalobca popiera účasť na incidentoch, ktoré sa mali stať 30. 06. 2017 a incident v januári 2017. Pokiaľ ide o januárový incident, tam nie je splnená dvojmesačná subjektívna lehota podľa Zákonníka práce. V konaní ide o protichodné tvrdenie, jednak žalobcu a jednak odsúdenej U., pričom v tomto prípade, aby žalovaný preukázal, že sa skutok takto stal. Napriek tomu, že incident zo dňa 30. 06. mala dosvedčiť aj odsúdená U. táto vo svojej výpovedi o tomto incidente sa žiadnym spôsobom nezmenila a ani sa k nemu nevyjadrovala. Žiadali, aby súd rozhodol tak ako je uvedené v petite.

19. Súd z písomných a ústnych vyjadrení žalovaného zistil, že je pravdou, že voči žalobcovi bolo v ústave začaté priestupkové konanie zo dňa 05. 07. 2017. Tvrdenia žalobcu, že pôsobí u žalovaného vyše 28 rokov, pričom si vždy riadne plnil svoje povinnosti a nič mu nebolo vytýkané nie sú pravdivé, lebo 17. 01. 1999 sa dopustil porušenia pracovnej disciplíny tým, že odcudzil z prevádzky ... s jedálňou materiál v hodnote 521,46 Sk. Týmto porušil pracovnú disciplínu. Tie tvrdenia žalobcu, že bol prepustený preto, že upozorňoval na nedostatky v činnosti príslušníkov ako aj iné pochybenia, nie sú pravdivé. V tejto časti jednoznačne absentuje konkrétny príklad, kedy by na takéto pochybenia poukazoval, kedy by dal podnet na prešetrenie takýchto skutočností a kedy by podal oprávnenej osobe podnet na riešenie ním uvádzaných skutočností. Skutočnosti, kde sa žalobca správal tak ako bolo opísané v okamžitom skončení pracovného pomeru ako aj v zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 05. 07. 2017 sú nesporné a sám žalobca svoje správanie vo výpovediach nepopiera a dokonca sám uvádza, že pripúšťa, že sa takýmto spôsobom na pracovisku zachoval. Vo veci uplynutia lehoty v zmysle § 68 ods. 2 Zákonníka práce poukázali na to, že o predmetných skutočnostiach sa tunajší ústav dozvedel zo správy o objasnení priestupku zo dňa 06. 07. 2017 a teda nesporné sú údaje zo spisového materiálu o tom, že takéto správanie zo strany žalobcu sa vyskytlo ako aj to, že svedčia o tom, že žalobca hrubým spôsobom porušil pracovnú disciplínu. Keďže podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce sa môže okamžite skončiť pracovný pomer v lehote dvoch mesiacov od kedy sa zamestnávateľ dozvedel o dôvode resp. najneskôr do jedného roka odo dňa, keď dôvod vznikol v zmysle týchto ustanovení bola dodržaná aj objektívna lehota na základe časového plynutia z uvedených skutočností v záznamoch správy o objasňovaní priestupku. Predmetné skutky, ktoré sa žalobcovi vedú za vinu, ako používanie vaní v rehabilitačnej časti počas pracovnej doby, venovanie čokolády, nanukov, dotyky odsúdeným so sexuálnym motívom, o týchto sa žalovaný dozvedel v čase, kedy nemožno brať do úvahy subjektívnu lehotu ale objektívnu. V záznamoch priestupkového spisu sú skutočnosti jednoznačne uvedené časom konania, obdobím a určením miesta žalobcu.

Vo veci prehlásenia H. E. zo dňa 03. 09. 2017, toto sa nemôže brať do úvahy, pretože tento skutok nebol predmetom okamžitého skončenia pracovného pomeru a takýto dôkaz získal žalobca až o dva mesiace neskôr ako došlo k okamžitému skončeniu pracovného pomeru. Žalovaný sa v okamžitom skončení pracovného pomeru odvoláva na § 16 ods. 2 písm. e) pracovného poriadku, pričom v tejto časti v súvislosti s vyžiadanim si súhlasu od vedúceho k opusteniu pracoviska v pracovnej dobe sa netýka tak ako žalobca uvádza a to incidentu s pani L. U. v polovici augusta 2015, ale opúšťaním pracoviska žalobcom v jeho pracovnej dobe bez povolenia vedúcim zamestnancom. Tvrdenia žalobcu v bode c), že žalobca dával odsúdenej pani U. čokoládu a toto priznáva, pretože to bolo jeho zvykom pri príležitosti narodenín alebo menín a teda nie z dôvodu ospravedlnenia a na tomto nevidí nič zlé je v podstate priznaním žalobcu k tomu, že vedel o tom, že takéto správanie je neprípustné, ale celú situáciu zľahčoval a nerešpektoval svoje postavenie v zamestnaní, kde sú zamestnanci aj odsúdení na výkon trestu odňatia slobody. Žalobca ako civilný zamestnanec v zmysle § 3 ods. 3 Rozkazu ministra č. 16/2015 sa podieľa na plnení programu zaobchádzania s odsúdenými. Tú skutočnosť, že výpoveď o dosvedčení odsúdenej U. o tom, že videla incident v kuchyni považujú za účelový a nedôveryhodný žalovaný uvádza, že na tomto základe nie sú nespochybniteľné všetky zosumarizované podklady, ktoré preukazujú opodstatnenosť k okamžitému skončeniu pracovného pomeru žalobcu zo strany tunajšieho ústavu ako žalovaného. Žalobca sám podpísal záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 05. 07. 2017, pričom v závere uviedol, že v minulosti bol riešený nadriadeným a bol upozornený na to, aby odsúdené nenazýval inými menami a aby obmedzil vulgarizmy. Žalobca bol oboznámený s pracovným poriadkom zamestnancov tunajšieho ústavu.

Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 12. 03. 2018 opätovne poukázal na to, že pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že mal súhlas nadriadeného, aby mohol opustiť pracovisko za účelom rehabilitácie samotná vedúca mjr. O.. P. R. na základe dožiadania o vyjadrenie sa k tvrdeniam žalobcu uviedla: „Pán H. P. nemal súhlas svojho nadriadeného ani ústny na opustenie pracoviska za účelom rehabilitácie vo svojom pracovnom čase, v konkrétnom prípade v popoludňajších hodinách. Uvedenému nebol nikdy daný ani ústny súhlas vedúceho strediska Dôvodom je skutočnosť, že po skončení pracovnej doby referátu fyzioterapie t. j. spravidla o 15.00 h. fyzioterapeuti priestory rehabilitácie uzamykajú, následne v priestoroch odsúdení vykonávajú upratovacie práce a do priestorov je zakázaný vstup nepovolaným osobám. Rehabilitačné procedúry v stredisku poskytované účastníkom pobytov a z bezpečnostných dôvodov sú vždy len za osobnej prítomnosti fyzioterapeuta.“ Z tohto je zrejmé, že žalobca trvá na skutočnosti, ktorá mu nebola povolená nadriadeným.

V písomnom vyjadrení zo dňa 27. 12. 2019 okrem iného poukázal žalovaný aj na jednotlivé body, ktoré by sa mali týkať toho či skutky, ktoré boli žalobcovi dané a to okamžité skončenie pracovného pomeru boli uplatnené v prekluzívnej lehote a tiež k ich závažnosti. Čo sa týka toho, či sa priznáva, že používal na pracovisku vyjadrenia, na ktoré sa odsúdené ženy sťažovali žalobca uviedol, že takto sa vyjadroval iba na adresu kolegyne, civilnej zamestnankyne kuchárky H. E., toto žalovaný považuje za závažné, pretože žalobca takéto vyjadrenie použil aj voči civilnej zamestnankyni a je potrebné poukázať na to, že tieto vyjadrenia počuli aj zaradené odsúdené, čo potvrdzuje neprístojné správanie sa žalobcu. Žalobca sa ku takémuto konaniu priznal. Uviedol, že takto sa správa aj v čase po 07. 07. 2016 čím potvrdil, že jeho porušenie pracovnej disciplíny je v súlade s posúdením prekluzívnej lehoty. Žalobca porušil zákonom a internými predpismi stanovené podmienky. Na základe uvedeného predmetný dôvod bol jednoznačne v dodržanej prekluzívnej lehote uvedený v okamžitom skončení pracovného pomeru.

Čo sa týka porušenia pracovnej disciplíny, že chodieval do rehabilitačnej časti sa okúpať do niektovej z vaní k predmetnému skutku uvádzajú, že žalobca uviedol, že takéto konanie mal povolené od zamestnávateľa. Toto povolenie však megovala vedúca, ktorá bola žalobcovi priama nadriadená, kde uviedla, že na takéto konanie on žiadne povolenie nemal. Žalobca sám priznal, že to bolo pre neho bežné, takže toto konanie bral ako bežnú vec, pričom z vyjadrenia teda vyplýva, že konal takto sústavne t. j. aj po dátume 07. 07. 2016.

K skutočnosti, že dal odsúdenej U. čokoládu, nanuk poukazujú na to, že žalobca taktiež priznal, že toto bolo pre neho bežné a takéto pozornosti dával, keď mali tieto osoby meniny alebo narodeniny. Teda bolo to aj v priebehu roku 2016 a 2017.

Čo sa týka tvrdenia pani U., že sa jej mal desať až dvadsaťkrát za pracovnú dobu dotýkať pfs, zadku, rozkroku, samotná U. uviedla jednoznačnú výpoveď v zázname o podaní vysvetlenia v priestupkovom spise, ktorý bol spracovaný 30. 06. 2017 a takéto konanie je jednoznačne v rozpore s internými predpismi. V tomto prípade plynutie prekluzívnej lehoty bolo zachované.

Čo sa týka incidentu zo dňa 30. 06. 2017 okolo 09.00 hod., keď mal zozadu chytiť odsúdenú U. v oblasti pfs, samotná táto svedkyňa uviedla v zázname o podaní vysvetlenia v priestupkovom spise, že toto sa stalo a teda plynutie prekluzívnej lehoty je tu zachované.

Čo sa týka skutku z výpovede odsúdenej U., ktorý sa mal stať v januári 2017, že ju prekvapil v priestore procedúr, zvalil ju na posteľ a adresoval jej výzvu... pripúšťajú, že skutok je v prekluzívnej lehote.

V časti výpovedi G. B., ktorá uvádzala, že občas žalobca capne nejakú odsúdenú po zadku, tu žalovaný nezistil dátum, podľa ktorého by bolo možné posúdiť plynutie prekluzívnej lehoty. Priznanie žalobcu k takémuto konaniu je opätovný priamy dôkaz k tomu, že takto konal aj v čase posudzovanej prekluzívnej lehoty, ide o nevhodné správanie.

Čo sa týka pani M., že niekedy v roku 2016 sa jej pýtal či je vyhodená uviedli, že toto by mohlo byť posudzované v čase prekluzívnej lehoty v dátume od 07. 07. 2016 do 07. 07. 2016 (zrejme malo byť 2017). Pani M. uviedla jednoznačnú výpoveď, v zázname o podaní vysvetlila v priestupkovom spise, ktorý bol spracovaný 30. 06., kde uviedla, že konanie žalobcu, ktoré bolo v rozpore so zákonom a internými predpismi, pričom dôkazy o tomto boli predložené. V tomto prípade bolo dané zachovanie prekluzívnej lehoty.

V ústnych vyjadreniach na pojednávaniach uviedli, že žalobca bol upozorňovaný a oboznámený s tým ako sa má správať, čo je v popise jeho pracovných činností ako aj s etickým kódexom príslušníka a zamestnanca zboru. Vo veci presných dátumov správania sa žalobcu uviedli, že z výpovede L. U. jednoznačne sú tam uvedené presné dátumy, ak nie sú táto uviedla, že ak nie každý deň, ale každý druhý určite sa takto žalobca správal. Zo záznamu s pani U. vyplýva, že k takémuto prejavu, ktorý sa vytyka žalobcovi, došlo zhruba pol hodinu pred začiatkom výsluchu. Tu je daný jednoznačný dátum, keďže výsluch bol 30. 06. 2017. Ďalšia situácia sa odohrala v roku 2017 v januári, keď pracovala U.P. ako upratovačka.

Uvádzajú teda, že podľa žalovaného žalobca sa správal tak ako to bolo opísané v samotnom dokumente o okamžitom prepustení žalobcu z pracovného pomeru a teda jeho správanie k odsúdeným ženám, konkrétne k poškodenej L. U., C. U., W. J., H. E.. Tak ako aj prvostupňový súd poukázal na prvom pojednávaní je hlavné sa zaoberať sa skutočnosťami, že uvedené skutky sa stali po 07. júli 2016, toto sa aj potvrdilo. Takéto správanie sa žalobcu je jednoznačne neprípustné a potom na základe takéhoto správania je okamžité skončenie pracovného pomeru platné a treba žalobu zamietnuť.

V rámci záverečnej reči v zmysle § 182 C. s. p. uviedol, že žalobca sa správa spôsobom tak, ako to bolo popísané v okamžitom skončení pracovného pomeru a tieto skutočnosti súd nesporné. Sám žalobca svoje správanie vo výpovediach nepoprel a tiež uvádza, že pripúšťa, že takýmto spôsobom sa na pracovisku zachoval, čo uviedol aj v zázname o podaní vysvetlenia v priestupkovom konaní zo dňa 05. 07. 2017. Tvrdenia, že bol prepustený z dôvodu, že upozorňoval na nedostatky u žalovaného tieto sa žiadnym spôsobom nepreukázali. Taktiež bola zachovaná lehota, v ktorej žalovaný uplatnil výpovedné dôvody v zmysle § 68 ods. 2 Zákonníka práce. Sú nesporné údaje zo spisového materiálu o objasňovaní priestupku zo dňa 06. 07. 2017 a teda, že takéto správanie žalobcu sa vyskytlo v časovom období, tiež že takýmto správaním žalobca porušil hrubým spôsobom pracovnú disciplínu. Právna zástupkyňa žalobcu zľahčuje situáciu, ktorá by sa mala jednať nejakých slovných záležitostí a že toto nemá smerovať k okamžitému skončeniu pracovného pomeru. Poukazujú na to, že žalobca nepracoval v hoteli alebo v nejakom civilnom zariadení, kde má kolegov a kolegyné, ktoré sú postavené na roveň jemu. Tu zneužíval to, že tieto osoby boli odsúdené, boli vo výkone trestu, zneužíval svoje postavenie a ponižoval ich ľudskú dôstojnosť svojim správaním tak ako sa správal. Žalovaný nesúhlasí s vydaným čiastočným rozsudkom okresného súdu zo dňa 11. 10. 2018 a považuje návrh žaloby od začiatku za neopodstatnený a žiada ho zamietnuť.

20. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (C. s. p.) ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

21. Podľa § 68 ods. 1 písm. b) zákona č. 311/2001 Z. z. (ďalej len Zákonník práce) zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne a to iba vtedy, ak zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu.

22. Podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce zamestnávateľ môže podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí lehoty rovnako platia ustanovenia § 63 ods. 4 a 5.

23. Súd na základe vyššie uvedeného § 391 ods. 2 C. s. p. poukazuje na tú skutočnosť, že

je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Vzhľadom na tieto skutočnosti v odôvodnení rozsudku súd poukáže predovšetkým na skutočnosti, ktoré boli uvedené v bode 24 zrušujúceho uznesenia krajského súdu. V prvom rade sa mal okresný súd zaoberať plynutím prekluzívnych lehôt v zmysle § 68 ods. 2 Zákonníka práce s tým, že súd poukazuje na to, že v predmetnom ustanovení sa uvádzajú prekluzívne lehoty, a je to jednak dvojmesačná t. j. subjektívna lehota od kedy sa zamestnávateľ dozvie o tom, že došlo k porušeniu pracovnej disciplíny závažným spôsobom a ďalej jednoročná lehota objektívna od kedy tento dôvod vznikol t. z., že od kedy malo dôjsť k porušeniu pracovnej disciplíny. Uvedené lehoty pre uplatnenie okamžitého skončenia pracovného pomeru sú hmotnoprávne a prekluzívne, pričom ich márnym uplynutím zaniká právo na uplatnenie okamžitého skončenia pracovného pomeru.

24. Keďže žalobcovi bolo okamžité skončenie pracovného pomeru dané a doručené dňa 07. 07. 2017 rozhodujúcou objektívnou lehotou bude obdobie od 07. 07. 2016 a subjektívnou lehotou bude či sa žalovaný dozvedel o dôvodoch porušenia pracovnej disciplíny pred 07. 05. 2017, kedy by už došlo k prekluzívnej subjektívnej lehote alebo po 07. 05. 2017 kedy bola subjektívna lehota zachovaná. Čo sa týka posúdenia kedy sa dozvedel o porušení pracovnej disciplíny, ktorého sa mal dopustiť žalobca voči odsúdenej L. U. súd tu poukazuje na to, že o správaní sa žalobcu sa žalovaný dozvedel na základe jej vyjadrenia v rámci priestupkového konania zo dňa 28. 06. 2017, kde súd teda poukazuje, že bola zachovaná subjektívna dvojmesačná lehota a čo sa týka či predmetné skutky boli v čase zachovania objektívnej lehote, teda od 07. 07. 2016 súd poukazuje, že táto uviedla, že bola od 21. 01. 2017 zaradená ako pomocná sila v kuchyni a od tohto času so žalobcom prichádzala pravidelne do kontaktu, čo bolo sprevádzané často dvojzmyselnými poznámkami ako napr. „máš ju tam vyholenú atď.“ Nevedela konkrétne, v ktorý deň sa takto vyjadroval, avšak uviedla, že ak to nebolo každý tak určite každý druhý deň. Taktiež, že žalobca vyhľadával jej prítomnosť a využíval situácie na dotyky a potľapkávanie. Na základe tohto poukazuje súd na to, že bola tu zachovaná prekluzívna lehota.

Čo sa týka skutkov týkajúcich sa odsúdenej C. U., súd tu zisťuje, že tieto boli zistené z pohovoru urobeného dňa 30. 06. 2017, kedy sa zamestnávateľ mal možnosť oboznámiť s jej vyjadrením t. j. súd má za to, že subjektívna lehota bola zachovaná, pričom čo sa týka objektívnej jednoročnej lehote, v ktorej sa mali jednotlivé porušenia pracovnej disciplíny udiať z výpovede U. vyplýva, že táto bola zaradená do kuchyne v júli 2016, pričom žalobca ju desať až dvadsaťkrát za zmenu obchytával, dotýkal sa jej a vyhľadával príležitosť na kontakt. Často používal nemiestne poznámky typu „nechaj sa zarásť, si tam vyholená ...“. Taktiež uvedené uviedla aj v rámci výsluchu urobeného v rámci konania dňa 05. 02. 2020 s tým, že čo sa týka časového obdobia uviedla, že sexuálne narážky boli nonstop, keď pracovala v kuchyni aj keď pracovala ako upratovačka. Akonáhle sa so žalobcom stretla hneď to išlo. Taktiež uviedla, že sa pridrižava svojej výpovede a s touto sa stotožňuje zo dňa 30. 06. 2017. Na základe tohto súd má preukázané, že výpoveď bola daná v prekluzívnej lehote.

Čo sa týka porušenia pracovnej disciplíny, ktoré sa malo týkať osoby W. J. bolo zistené, že táto bola vo februári 2017 ustanovená do funkcie pracovnej skupiny odsúdených, pričom od U. a U. zaznamenávala opakované sťažnosti na správanie sa žalobcu. Taktiež uviedla, že žalobca mal k jej osobe niekoľkokrát poznámku „pod' mi ho podržať, mám mastné ruky“. Z kontextu vyplynulo, že pán P. sa zmieňuje o pohlavnom úde, čo nasvedčovala aj jeho držanie tela, keď ju natláčal na dvere toalety. Viackrát upozornila pána P., že ju toto uráža. Taktiež uviedla, že niektoré odsúdené odmietli upratovať izby kuchárov v čase, keď tam bol ubytovaný žalobca. Z tohto má súd zachované, že keďže pani W. J. pracovala ako vedúca od februára 2017 bola zachovaná objektívna ako aj subjektívna prekluzívna lehota.

Vo veci záznamu o podaní vysvetlenia odsúdenej G. B. súd zistil, že sa nestretla s nejakým neprístojným správaním, ani nepočula odsúdené, že by takéto správanie bolo. Pripustila, že sa mohlo stať, že pán P. pri žartovaní počas práce mohol niekedy niektorú z odsúdených capnúť po zadku, avšak on pôsobí ako veselý človek a často si pletie aj mená. Keďže uvedené vyjadrenie bolo dané dňa 30. 06. 2017 týmto teda bola zachovaná prekluzívna lehota.

Čo sa týka porušovania pracovnej disciplíny súvisiacej s osobou D. M. súd mal preukázané, že nastúpila do kuchyne a bola tam zaradená od novembra 2016. Keďže vyjadrenie pani D. M. bolo v zázname o priestupku zo dňa 03. 07. 2017 bola zachovaná tak subjektívna, ako aj objektívna lehota, pretože tieto skutky, ktoré boli dané žalobcovi ako porušenie pracovnej disciplíny sa mohli udiať najskôr od novembra 2016.

Súd na základe vykonaných skutočností teda má za to, že skutky, ktoré boli ako porušenie pracovnej disciplíny vytykané žalobcovi tieto sa udiali v lehote od 07. 07. 2016 do 07. 07. 2017 t. j. v objektívnej prekluzívnej lehote podľa § 68 ods. 2, pričom taktiež boli uplatnené aj v subjektívnej lehote -

dvojmesačnej s tým, že tak ako súd poukázal na jednotlivé oznámenia odsúdených, žalovaný sa o tomto dozvedel v rámci vyšetrovania priestupku.

25. V ďalšom sa okresný súd v zmysle usmernenia krajského súdu má zamerať či jednotlivých skutkov, ktoré mali byť dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru sa žalobca dopustil resp. nedopustil. Čo sa týka predmetných skutkov, ktoré sa žalobcovi kladú za vinu súd poukazuje na to, že mu boli preukázané tie skutky, ktoré sa týkali obdarovávanía odsúdených čokoládou alebo nanukom, nemiestnych poznámok a sexuálnych narážok ako napr. „máš ju tam vyholenú...“ (presnejšie to už súd vyššie uvádzal), taktiež sa preukázalo, že odsúdené nazýval rôznymi menami. Čo sa týka preukázania týchto skutočností žalobca ani nepopieral, pretože sám pripustil, že obžalovaným dával čokoládu alebo nanuk s tým, že podľa neho ide o normálne správanie, ktoré nie je nijakým porušením pracovnej disciplíny, taktiež povedal, že on je taký prostoreký, že má veľkú hubu a že naozaj takéto slová hovoril. Uvedené bolo potvrdené aj na základe vyjadrení, ktoré súd vyššie uviedol, že bolo mu potrebné odpovedať, že „áno, mám“ a potom už jednotlivé odsúdené mali mať od neho pokoj. Uvedené jednoznačne vyplynulo aj, tak ako už súd vyššie uviedol, z pohovoru vykonaného so žalobcom zo dňa 16. 06. 2017.

Taktiež bolo preukázané, že žalobca sa chodieval kúpať do rehabilitačnej časti do niektorých z vaní, pričom tento poukázal, že toto mal od zamestnávateľa povolené. Súd tu poukazuje aj na výpoveď, že vedúca rehabilitácie E. O. P. R. uviedla, že pán H. P. nemal súhlas svojho nadriadeného ani ústny na opustenie pracoviska za účelom rehabilitácie a vo svojom pracovnom čase, v konkrétnom prípade v popoludňajších hodinách. Žalobcovi nikdy nebol daný súhlas, ani ústny. Dôvodom je skutočnosť, že po skončení pracovnej doby referátu fyzioterapie t. j. spravidla o 15.00 h., fyzioterapeuti priestory rehabilitácie uzamykajú, následne v priestoroch odsúdené vykonávajú upratovacie práce a do priestorov je vstup zakázaný nepovoleným osobám. Keďže žalobca sám uviedol, že pre neho bolo takéto kúpanie bežné. Taktiež samotný žalobca uviedol, že čo sa týka tvrdenia G. B., ktorá tiež potvrdila, že občas nejakú odsúdenú capne po zadku, žalobca sám poukázal na to, že toto sa môže diať, ale robí to len za účelom udržania dobrej nálady.

Skutky, ktoré sa nepodarilo preukázať a ktorých sa podľa žalovaného však mal dopustiť bol skutok, na ktorý poukazovala svedkyňa C. U., že keď pracovala ako upratovačka mala na starosti rehabilitácie, tak tam prišiel pán P., chytil ju, hodil na posteľ a ťahal jej nohy od seba. Uvedená skutočnosť súdu nebola preukázaná okrem tvrdenia samotnej U., čo žalobca poprel.

Skutok, ktorý mu bol taktiež vytýkaný, že dňa 30. 06. 2017 mal odzadu chytiť odsúdenú C. U. za prsia nemal súd za preukázaný, nakoľko zo spisu nevyplývalo, že by tak ako sa to uvádza v okamžitom skončení pracovného pomeru, toto mala dosvedčiť L. U..

26. Na základe uznesenia krajského súdu podľa bodu 24 po zhrnutí a vyhodnotení či jednotlivé skutky boli uplatnené v prekluzívnej lehote, ďalej potom či sa ich dopustil žalobca, súd mal vyhodnotiť či konanie žalobcu, vzhľadom na jeho osobu, pracovné zaradenie, doterajšie plnenie pracovných povinností, situácie, v ktorých k porušeniu došlo ako aj dôsledky pre žalovaného sú závažným porušením pracovnej disciplíny a teda dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru. K predmetnému súd poukazuje, že závažné pracovné porušenie pracovnej disciplíny ako právny základ na uplatnenie okamžitého skončenia pracovného pomeru zákonník práce nezakotvuje t. z., že právna kvalifikácia závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom sa má prihliadať tak na osobu zamestnanca, na jeho pracovnú pozíciu, mieru zavinenia, spôsob porušenia ako aj na čas a situáciu, v ktorej došlo k porušeniu pracovnej disciplíny. Na základe tohto je okamžité skončenie pracovného pomeru vždy na posúdení súdu. Súd musí brať do úvahy špecifiká prejednávanej veci, ktoré vyplynuli z jednotlivých dôkazov. Poukazaním aj na bod 18 zrušujúceho uznesenia posledná veta je súd povinný mať za to, že Ústavným súdom Slovenskej republiky je pertraktovaná zásada, že neplatnosť právneho úkonu nemá byť pravidlom, ale výnimkou t. z., že za neplatný právny úkon treba považovať taký úkon, keď sú na to skutočne vážne dôvody.

27. Súd z poukazom na to, že každý zamestnanec je povinný dodržiavať pracovný poriadok poukazuje na ustanovenia pracovného poriadku pre zamestnancov, konkr. § 16 ods. 2 písm. e), m), r) ako aj na § 18 ods. 4. Z predmetných ustanovení jednoznačne vyplýva, že zamestnanec v prípade, ak sa chce vzdialiť zo svojho pracoviska musí mať súhlas vedúceho zamestnanca na vzdialenie sa, podľa písm. m) pri styku s obvinenými alebo odsúdenými dodržiavať zásady upravené osobitnými predpismi a podľa písm. r) dodržiavať pravidlá zdvorilosti zaužívané v bežnom spoločenskom styku a nevykonávať činnosti, ktorými by sa významnou mierou znižovala

jeho dôstojnosť vo vzťahu k vykonávanej funkcii alebo aby neohrozovala nestrannosť. Zároveň teda porušenie uvedených pracovných povinností je v zmysle § 18 ods. 4 písm. e) považované zo strany zamestnávateľa za porušenie pracovnej disciplíny, pre ktoré môže tento so zamestnancom skončiť okamžite pracovný pomer. Taktiež súd musí poukázať na to, že žalovaný ako zamestnávateľ nie je bežným zamestnávateľom v nejakom civilnom zariadení resp. v civilnom výkone práce pre bežných zamestnávateľov. Súd poukazuje na to, že práca v takomto prostredí musí vykazovať určité znaky, ktoré je potrebné dodržiavať oproti možno iným bežným spôsobom správania sa v rámci zamestnania. Práca, či už s odsúdenými je preto špecifická a pri takejto práci je podľa súdu možné od zamestnávateľa vyžadovať striktné dodržiavanie pravidiel, ktoré zamestnávateľ určí. Bolo jednoznačne preukázané, že na dodržiavanie týchto pravidiel boli zamestnanci sústavne upozorňovaní, na čo v rámci svojho podania o vysvetlenie poukázal aj E. O. P. R., kde uviedla, že koncom mája 2017 poučila podriadených o obsahu etického kódexu príslušníka a zamestnanca žalovaného. Taktiež personál bol opätovne poučovaný o zásadách styku s odsúdenými, pri ktorých bola zdôraznená požiadavka na spoločensky prijateľné oslovovanie odsúdených a neprípustnosť familiárneho prístupu pri komunikácii.

Súd v rámci posudzovania či správania sa žalobcu mohlo alebo nemohlo napĺňať dôvody pre porušenie pracovnej disciplíny závažným spôsobom mal za to, že možno si to samotný žalobca neuvedomoval, ale také správanie ako používanie „máš ju tam vyholenú, pod...“ ako aj dávanie nejakých darčiekov, určité obchytkávanie alebo dotýkanie sa odsúdených je neakceptovateľné. Aj keď samotný žalobca tvrdí, že niektoré skutočnosti ako napr. danie nanuku alebo čokolády resp. určité narážky a potľapkanie po zadku robil s dobrým úmyslom, aby udržal náladu na pracovisku súd mal preukázané, že takéto konanie, najmä to potľapkávanie a vulgárne resp. predmetné výzvy a otázky jednoznačne boli nepríjemné odsúdeným, na čo bol aj samotnými odsúdenými niekedy upozornený. Tú skutočnosť, že také otázky ako napr. „máš ju tam vyholenú“ boli u žalovaného bežné mal súd preukázané aj z toho, že keď sa takúto otázku žalobca spýtal ďalšia odsúdená, tak ako súd vyššie uviedol, radšej poradila takejto osobe, ktorej sa jej to spýtal, aby mu povedala, že áno, aby mala pokoj. To znamená, že žalobca takéto vyjadrovanie používal neustále a opakovane.

Súd zhrľadom na vyššie uvedené skutočnosti má za to, že skutky, ktoré sú voči žalobcovi vedené ako porušenie pracovnej disciplíny sú takého závažného charakteru, ktoré boli konané sústavne v dlhšom časovom období na osobách odsúdených a preto uvedené konanie je dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa.

28. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov v rozsahu 100%, nakoľko súd žalobu v celom rozsahu zamietol a teda úspech žalovaného bol daný v celom rozsahu.

§ 391 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z.

§ 68 ods. 1 písm. b), ods. 2 zák. č. 311/2001 Z. z.

§ 391 ods. 2 zák. 160/2015 Z. z.

§ 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne (§ 362 C. s. p.).

Podanie urobené v listinnej podobe treba doložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis prílohy mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných záležitostiach (§ 127 ods. 1 C. s. p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 C. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia sa dáva podľa § 376 C. m. p.

Odvolať proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 389 ods. 1, 2 C. s. p., t. j.

1. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len ak:

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala je patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

2. ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej, zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.